

Mario Sepi biogrāfija

No darbības arodbiedrībā līdz Eiropas sociālā modeļa aizstāvībai

Eiropas aicinājuma pirmsākumi: "Jaunie Eiropas federālisti"

Jau sešdesmito gadu beigās mans ceļš krustojās ar Ekonomikas un sociālo lietu komitejas darbu, kad, pateicoties dalībai Eiropas federālistu kustībā jeb tā dēvētajos "Jaunajos Eiropas federālistos" un uzņemoties Romas nodaļas sekretāra pienākumus, tuvāk iepazīnos ar Eiropas jautājumiem, un man aizvien vairāk iepatikās doma par sociālu Eiropu.

No 1966. gada es kā IAI (Istituto affari internazionali — Starptautisko jautājumu institūta) zinātniskais līdzstrādnieks nodarbojos ar Eiropas sociālo un arodbiedrību politiku, un tādā veidā no 1969. līdz 1974. gadam kā eksperts attiecībā ar Vidusjūras valstīm varēju iepazīt Komiteju un sadarboties ar to.

To var saukt par likteni, ka mans pirmais darbs minētajā institūtā, ko vadīja Altiero Spinelli, bija uzrakstīt recenziju rakstam par Ekonomikas un sociālo lietu komitejas lomu.

Septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados mana darba dzīve koncentrējās uz darbību CISL (Confederazione Italiana Sindacati dei Lavoratori — Itālijas Darba ņēmēju arodbiedrību konfederācija): sākumā biju eksperts valsts politikas jautājumos un vēlāk — FIM (Federazione italiana metalmeccanici — Itālijas metālstrādnieku federācija) valsts sekretārs, kas atbild par rūpniecības un koplīgumu politiku.

Tā kā minētajos gados koncentrējos uz svarīgajām aviācijas un automobiļu rūpniecības nozarēm, biju viens no galvenajiem iesaistītajiem procesā, kura gaitā arodbiedrība 1984. gadā parakstīja FIAT koplīgumu, ar ko tika izbeigta ietilpusi krīze, kas bija sākusies pēc 1980. gada cīņām.

Pateicoties minētajam līgumam, uzņēmumā atkal pieņēma jau atlaistos darbiniekus, un no arodbiedrību viedokļa tā sarunās bija liela uzvara laikā, kad darba ņēmēji gan Itālijā, gan citur Eiropā bija spiesti cīnīties par savām tiesībām un sociālo augšupeju.

Arodbiedrību darbības galvenais motīvs: sociālā attīstība

Kopš tā laika, pildot katru arodbiedrības uzlikto pienākumu, esmu vienmēr centies ievērot vienu galveno principu: panākt noteiktu sociālās attīstības formu.

Tas ir arī viens no pamatojumiem Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pastāvēšanai, kuru 1958. gadā izveidoja ar Romas līgumiem un jau sākumā uzticēja tai galveno atbildību par Eiropas sociālā modeļa īstenošanu.

Arī mana turpmākā darbība starptautiskās sadarbības jomā, ko es pārņēmu deviņdesmito gadu sākumā, kad kļuva par Attīstības sadarbības arodbiedrību institūta direktoru, (ISCOS — Istituto Sindacale per la cooperazione allo sviluppo) bija vērsta uz sociālā progresa veicināšanu.

Pateicoties minētajiem pienākumiem, piedalījies dažādos projektos ar attīstības valstīm, strādājot kopā gan ar Itālijas, gan Eiropas sadarbības iestādēm un nodrošinot, lai attiecībā ar trešām valstīm starp ziemeļiem un dienvidiem dominētu pilsoniskās sabiedrības kopīgas attīstības ideja.

Mana darba prioritātes, lai veicinātu sadarbību ar tādām valstīm kā Mozambika, Mali, Čīle un Brazīlija bija izglītība, pārkvalifikācija uz tādu profesionālo darbību, kas indivīdam ļauj pilnvērtīgi īstenot savas spējas, sadarbības veicināšana starp visu ekonomikas nozaru dažādām sociālajām grupām un apņemsšanās īstenot arodbiedrību tiesības.

Jo īpaši Brazīlijā es aktīvi piedalījies sadarbībā, atbalstot pašreizējā prezidenta Lula vadīto cīņu pret diktatūru tādējādi, ka jaundibinātajā arodbiedrību akadēmijā Belo Horizonte, kur atradās vietējā FIAT ražotne, organizēju daudzus kvalifikācijas ceļšanos pasākumus.

Tā kā es vienmēr biju darbojies Eiropas līmeņa arodbiedrību organizācijās, kā, piemēram, FEM (Eiropas Metālstrādnieku federācija), tad,

no vienas puses, varēju nepārtraukti virzīt Eiropas vadmotīvu, un, no otras puses, veicināt valstu arodbiedrību piedalīšanos Eiropas kustībā, palīdzot pārvarēt ideoloģisko dalījumu un šķēršļus Eiropas vienotības labā.

Ekonomikas un sociālo lietu komitejā...

Par Komitejas locekli kļuva 1995. gadā, un 2002. gadā mani ievēlēja par Darba ņēmēju grupas (II grupas) priekšsēdētāju.

Komitejas darbā lielāko daļu enerģijas veltīju ekonomikas jautājumu un Eiropas ekonomikas un sociālās politikas padziļinātai izpētei.

Viens no nozīmīgākajiem atzinumiem, kurus gatavoju kā ziņotājs, ir 2002. gada pašiniciatīvas atzinums "Starptautisko kapitāla tirgu tendences, struktūras un institucionālie mehānismi".

Citi manis gatavotajiem atzinumiem raksturīgi temati ir konkurences politika, Eiropas rūpniecības politika un monetārā savienība — piedalījies tās izpētes grupas darbā, kura izstrādāja Komitejas atzinumu par ekonomikas un monetāro savienību un sociālo partneru attiecībām — un Lisabonas stratēģija.

Šogad man ir gods vainagot līdzšinējo pieredzi ar Komitejas priekšsēdētāja amatu turpmākajos divos gados.

Esmu jau minējis prioritātes, kuras izvirzīšu priekšsēdētāja pilnvaru termiņa laikā, un noslēgumā vēlos tās ietvert divos svarīgākajos institucionālajos mērķos, kuriem mums jāpievēršas, lai piešķirtu Komitejai patiesu nākotnes perspektīvu: jaunā Lisabonas stratēģija pēc 2010. gada un jaunā Eiropas līguma, kas piešķir iedzīvotājiem lielākas tiesības un lielākas līdzdarbības iespējas, sekmes.

Ceru, ka vismaz daļēji man izdevies paskaidrot, kā mana līdzšinējā biogrāfija ir veidojusī 2008.–2010. gada priekšsēdētāja pilnvaru termiņa mērķus.

Tomēr minēto mērķu īstenošanai kā atspēriena punktu gatavojos izmantot Komitejas vēsturi, mēģinot apvienot mūsu abu ceļus, lai veicinātu progresu, inovāciju un tālākus sasniegumus.

Tagad, kad vairs neesmu "viens no daudziem", kā iestādēs esmu darbojies līdz šim, un uzņemos pilnu atbildību, es apzinos, ka jaunais uzdevums būs grūts, tomēr zinu arī to, ka man palīdzēs labās attiecības, ko esmu izveidojis ar visu Komitejas grupu locekļiem.

Lai sazinātos ar priekšsēdētāju Mario Sepi:

E-pasts: mario.sepi@eesc.europa.eu

Tālrunis: +32 25469297

Fakss: +32 25469752

QE-30-08-709-LV-C



LV



Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja



Tiesības un solidaritāte — globalizācijas ceļveži

PRIEKŠSĒDĒTĀJA MARIO SEPI VĒSTĪJUMS 2008–2010

Priekšsēdētāja Mario Sepi vēstījums

Tiesības un solidaritāte — globalizācijas ceļveži

Solidaritāte — ieguldījums kopējā projektā

Solidaritātes jēdzienu bieži attiecina uz emocionālo, individuālo vai kolektīvo jomu, tomēr jebkurā gadījumā to saista ar gribu, vienpusīgumu un izlēmību.

Mana priekšsēdētāja pilnvaru laika moto “Tiesības un solidaritāte — globalizācijas ceļveži” attiecas uz citu solidaritātes jēdzienu, proti, to, kas vēsturiski nostiprinājies Eiropā. Šis solidaritātes jēdziens iever savstarpīgumu un līdzdalību, uzmanīgu attieksmi pret citiem un aktīvu piedalīšanos.

Minētā koncepcija neietver dažus kopējā leksikā izplatītus terminus, piemēram, atšķirību starp devējām valstīm un attīstības valstīm starptautiskās sadarbības jomā, bet to var atrast arī labdarībā vai līdzjutības pilnā konservatīvismā (“compassionate conservatism”).

Solidaritātē nav devēju un ņēmēju, vēl jo mazāk — žēlastības un līdzcietības, nav lēmēju un nav pacietīgu gaidītāju; ir tikai līdzdalība kopējā projektā nevienlīdzīgās situācijās.

...ietverta tiesību akts...

Šis jēdziens gadsimtu gaitā ir ieguvis apveidu valsts organizācijās, tiesu precedentos, pozitīvajās tiesībās. Vareno spontāna žēlsirdība ir kļuvusi par pazemīgo tiesībām. Minētajos pēdējos gadsimtos ir noticis solidaritātes jēdziena kvalitātes kāpums, kas atspoguļojas tiesībās, pārdales instrumentos (nodokļu sistēmas, sarunas par koplīgumiem, labklājības valsts), tiecoties uz vienlīdzību, kas, visbeidzot, izpaužas Eiropas sociālajā modelī. Šis modelis ir viens no mūsu civilizācijas pastāvēšanas iemesliem, un ir apveltīts ar pievilksanas spēku, kas ļauj tai turpināt attīstīties.

...konkurētspējas instruments

Ir paradoksāli, ka solidaritātes jēdziens ir ne tikai mūsu civilizācijas kvalitātes rādītājs, priekšstats par sabiedrību vai vērtību pamatstruktūra, bet arī konkurētspējas veicināšanas instruments, risinot globalizācijas problēmas.

Minētajā aspektā solidaritāte ir spējīga piespiest ekonomikas struktūras straujāk virzīties uz kvalitatīvu attīstību, paaugstinot ekonomisko un sociālo procesu vispārējo līmeni, piešķirot sabiedrībai stabilitāti un novēršot sociālās un ekoloģiskās katastrofas, kas būtu konkurētspējas izraisītās sekas, ja tā balstītos vienīgi uz izmaksu samazināšanu un sociālajiem konfliktiem.

Solidaritāte un globalizācija viena otru neizslēdz.

Globalizācija ir nemīgt process, solidaritāte ir darbību un mērķu kopums, kas ļauj uzmantot ekonomikas un sociālajai attīstībai piemēroto potenciālu: civilizācijas izaugsme un vienlīdzība visā pasaulē.

Priekšsēdētāja Mario Sepi programma (2008–2010)

Programmas kopsavilkums

Pēc Komitejas pastāvēšanas pirmajiem piecdesmit gadiem...

Priekšsēdētāja pilnvaru termiņa sākums gadā, kas ir Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas piecdesmitā gadskārta, uzliek divkārsu atbildību: pienācīgi novērtēt Komitejas pastāvēšanas vēsturi un vienlaikus virzīt to uz nākotni.

EESK piecdesmit gadu jubileja sakrīt ar Eiropas Starpkultūru dialoga gadu.

EESK šajā sakarā ir jāpilda ļoti liels uzdevums: kā pilsoniskās sabiedrības organizāciju viedokļa paudēja tā var kļūt par iestādi, kas veido sociālo un kultūras atšķirību sintēzi un atspoguļojumu.

Iestādi, kurā dažādie pilsoniskās sabiedrības dalībnieki, pildot ES likumdošanas un izpildu institūciju padomdevēja funkciju, iesaka kopīgi izstrādātus risinājumus.

Iezīmēt EESK nākotnes perspektīvas pēc 2008. gada nozīmē iesaistīties, lai attīstītu tās ievērojamo potenciālu, kas ir:

- dot impulsu pārmaiņu procesiem mūsu sabiedrībā;
- saglabāt Eiropas sociālo modeli.

Vērtēt politiku sekas mūsu sabiedrībā

Kā liecina mans moto, gatavojos virzīt Komitejas darbu uz solidaritātes un tiesību īstenošanas koncepciju.

Kaut arī divi gadi nav daudz, tomēr tas ir ļoti piemērots laika posms, lai nostiprinātu dažas saistības un izveidotu uz nākotni vērstu redzējumu, kā arī vispārīgi nostiprinātu Komitejas lomu Kopienas iestāžu struktūrā.

Lai Komitejas viedoklis atspoguļotu sabiedrības grupu nostāju, viens no lielākajiem izvirzāmajiem mērķiem ir veicināt tās reālās ietekmes novērtējuma veikšanu, ko sabiedrībā atstāj Eiropas politikas piemērošana.

Priekšnoteikums ir pēc iespējas drīzāk uzzināt, kādas ir Eiropas lēmumu sekas.

Ar savu locekļu un organizāciju starpniecību Komitejas rīcībā ir lielisks tīkls, ar kura palīdzību uz vietas konkrēti vērtēt direktīvu sekas un Eiropas politikas ietekmi. Mums tas ir jāizmanto.

Tikai tādā veidā Komiteja varēs atbalstīt Eiropas iestādes un to pieņemtos lēmumus, kā arī varēs dalībvalstīm un organizācijām atbildēt uz jautājumu, kādas sekas konkrēts lēmums ir atstājis uz konkrētām sabiedrības grupām. Kāda ir bijusi ietekme uz attiecībām rūpniecībā? Un kā tas ietekmējis sociālo un pilsonisko progresu atsevišķās valstīs?

Trīs lielas prioritātes

Lisabonas līgumā ir vairāki panti, ar kuriem stiprina **līdzdalības demokrātiju**.

Tā galvenokārt ir Komitejas kompetence — izpētīt veidus, kā minētos pantus efektīvi piemērot, gan paplašinot padomdevējas darbību, gan pilnībā izmantojot iedzīvotāju likumu ierosināšanas tiesības un, visbeidzot, darbojoties, lai sekundārajos tiesību aktos tiktu ieviesti pilsoniskās sabiedrības konsultēšanas un informēšanas elementi.

Dziļo plaису, kas šķēļ mūsu sabiedrību, un pašreiz notiekošās sociālo līgumu starp uzņēmējiem, arodbiedrībām un valdībām tradīcijas laušanas dēļ ir vajadzīga kvalitatīva ekonomikas struktūru modernizācija.

Tādējādi otrā prioritāte ir **Lisabonas stratēģija**.

Šī stratēģija ir pamatprojekts: sadarbība ar citām iestādēm, lai kopīgi risinātu tādus jautājumus kā modernizācija, zināšanu sabiedrība, starptautiskā konkurence, pētniecība, pilsoņu tiesības vispārīgi un darbinieku tiesības sevišķi, ir galvenais Eiropas sabiedrības atjaunotnē.

Tagad ir īstais brīdis, lai iestādēm, dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un citām organizācijām, kas atsaucas uz Komiteju, iesniegtu jaunus priekšlikumus.

Šo jauno priekšlikumu galvenajam mērķim jābūt Eiropas ražošanas struktūru atjaunošanai. Tomēr tas nav izdarāms, neuzlabojot tiesību aizsardzību un dzīves apstākļus.

No minētā izriet trešā prioritāte: **tiesības** un Eiropas sociālais modelis.

No cīņas par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas stāšanos spēkā līdz cīņai par tās efektīvu piemērošanu visos līmeņos.

Jaunajam “sociālajam paktam”, kas izriet no Pamattiesību hartas un Lisabonas līguma noteikumiem, jāiegūst politiski konkrēts apveids. Pirmām kārtām ir jāaktualizē sociālā programma. Darba tiesību izskaidrošana un attiecības starp Eiropas un valsts vai līguma noteikumiem definēšana ir svarīga, lai ieviestu skaidrību sociālās politikas jomā un vajadzīga, lai Eiropas iedzīvotājiem tiktu atdota tiesiskā un sociālā drošība.

Skaidra vēstījuma sniegšana: saziņas nozīme

Vienlaikus komitejai būs jāizvērs efektīva iekšēja un ārēja saziņas stratēģija: savlaicīgums, efektivitāte un politiskais saturs ir galvenie jēdzieni, kam jāraksturo mūsdienīgas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas saziņa ar iestādēm.

Komitejai par prioritāru jāatzīst saistība ar aktuālajām politiskajām debatēm.

Šajā sakarā galvenā nozīme ir tā dēvētajam realitātes faktoram, t.i., saziņai, kas precīzi un savlaicīgi liecina par uzmanības veltīšanu tematiem, kuri izriet no iestāžu debatēm.

Ārējās saziņas jomā jātiecas uz stratēģiju, kas saskaņota ar citu ES iestāžu darbību, lai pastiprinātu sadarbību un palielinātu Komitejas ietekmi savu prerogatīvu jomā.